likku taimekaitset. L-u töist on tähtsamad: väitekiri „Untersuchungen über den Biochemismus der Kartoffelfäulen“ („Phytopathologische Zeitschrift“ nr. 1, Berliin, 1929), „Bibliographische Beiträge zur ostbaltischen Pilzflora“ I (LUS-i Aruanded XXXVI, 3—4, Tartu, 1929), „Beiträge zur Nomenklatur der Ostbaltischen Pilzflora I—III (*ibid.* XXXV, 1—2, 1928; XXXVII, 3—4, 1931; XLIII, 3—4, 1938), *Fungi Estonici exsiccati* I—III (I Tartu, 1931; II—III ilm. *Acta* A XXVII$_{10}$ ja A XXX$_4$, Tartu, 1934 ja 1936), „Anatomische Untersuchungen über die durch Plasmopara viticola erzeugten Subinfektionen“ („Zeitschrift für Pflanzenkrankheiten“ 1931), „On Occurrence of Ergot (clariceps) in Estonia“ (*ibid.* 1935), „Meie tähtsamad kartulihaigused, nende tundmine ja tõrje“ (Tartu, 1933), „Taimekaitsevahendid ja nende tarvitamine“ (*ibid.*, 1934, 2. tr. 1936; koos K. Zolk'iga), „Kodumaa kõrreliste ja liblikõieliste määraja“ (*ibid.*, 1935), „On the Fungusflora of Ruhnu“ (LUS-i Aruanded XLII, 1—2, Tartu, 1935), „Impatiens parviflora ja Puccinia Komarovi levikust Eestis“ (*ibid.* XLIII, 3—4, Tartu, 1938) ja „Tõlkja levikust meil ja mujal“ („Agronoomia“ 1936, nr. 11). L. oli „Tegeliku aianduse ja mesinduse käsiraamatu“ I—III (Tartu, 1934—36) kaastööline ja „Eesti entsüklopeedia“ taimekaitse allosakonna toimetajaid. A-st 1934 on L. soome seltsi „Vanamo“ kirjavahetajaliige ja a-st 1938 Loodusvarade Instituudi liige ning Loodusuurijate Seltsi väljaannete toimetaja. Ka on ta taimekaitse-eksperdiks Rahvasteliidu juures Põhja-Euroopa kohta a-st 1935 ja võtnud osa Rahvusvahelise Põllumajanduse Instituudi (Roomas) poolt korraldatud taimekaitseekspertide istungeist.

Isikl. jm. saadud andmed.

K. E.; T.

***LEPP-UTUSTE** (end. perekonnanimi kuni 1927 **Lepp-Kirschbaum**; pseudon. **Sophia Vardi**), **Maarda (Marta)**, kirjanik ja seltskonnategelane, oli 1923—28 õpetajaks Tallinna naiskutsekoolis. — L. on olnud 1926—28 Ülemaalise E. Noorsoo Ühenduse omakultuuri haru juhataja ja a-st 1925 „Taaralaste Ringi“ (pärastise, a-st 1932, „Hiie-ühingu“) asutajaid ja juhatuse liige. Taara usundi ühe rajajana on ta kogu aeg aktiivselt osa võtnud selle korraldamisest ning süvendamisest ja omakultuuri arendamise tööst. Ta on avaldanud teose „Mälestused“ III (Tartu, 1927), muistendi „Kalmuneid“ (Tall., 1929; A. Lemba samanimelise ooperi teksti), näidendi „Kosjamäng“ (Tall., 1937) ja annab tarviduse järgi välja ning toimetab a-st 1930 Taara usundi ajakirja „Hiis“.

Isikl. jm. saadud andmed. *T.*

LE PRINCE (Leprince), Jean Baptiste, prantsuse maalikunstnik ja graafik, akvatintamaneeri leiutaja, sünd. 17. IX 1734 ukj. Metz'is, sai kunstihariduse F. Boucher' õpilasena, siirdus 1756 Itaaliasse ja 1758 Venemaale. Keisrinna Jelizaveta Petrovna (vt. *Suppl.*) ülesandel dekoreeris ta maalidega mõned laed ja uksepealised Talvepalees Peterburis. Mais 1762 lahkus ta Baltimaade kaudu Venemaalt ning asus järgmisel a. Pariisi; surn. 30. IX 1781 ukj. Pariisi lähedal. — Pariisis algas L-i viljakaim loomisjärk, mis rajanes Venemaalt kaasa toodud kunstilise materjali läbitöötamisele teoseiks õlimaalis, pastellis ja graafikas (ofordis, akvatintas). A-st 1765 esines ta järjekindlalt Pariisi salongides veneaineliste teostega. Mainitud a. nimetati ta Pariisi kunstideakadeemia liikmeks maali eest „Vene ristsed“, mis osutub kuulsaimaks teoseks kogu ta toodangus. 1765. a. salongis esines L-i teiste tööde hulgas ka kaks maali eesti aineil „Vaade Narva sillale“ ja „Veski Liivimaal“. L-lt on teada veel kuus graafilist lehte a-st 1765 mitmesuguseil Eestist pärit teemadel, nende seas etnograafiliselt väga huvitav ofort „Liivimaa kõrts“.

J. Hédou, Jean Le Prince et son oeuvre (1879); Н. Врангель, Иностранцы въ Россіи (1911), lk. 18—19; L. Réau, Histoire de l'expansion de l'art français moderne (1924), lk. 142—148; Д. А. Ровинскій, Подробный словарь русскихъ граверовъ (1895), lk. 406—407.

A. V.

LEPSTE (Lepst), Mart, liivlaste haridustegelane ja õpetaja, sünd. 28. IX 1881 vkj. Kuramaal Liivi rannikul Iira külas taluniku pojana, sai hariduse Piza külakoolis 1889—92, Iira vene koolis 1892—95, Ventspils'i (Vindavi) elementaarkoolis 1895—97 ja Ire ning Ventspilsi merekoolis 1899—1904; viimase kursuse lõpetas; ta teenis Vene mereväes Vene-Jaapani sõja aegu. L. on

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 173